

'NINA ZEI: HOUDEN DIE AANDELEN'

Fotografie NATIONALE BEELDBANK / ANJA ROBERTUS

Christine Kroonenberg kreeg als vriendin van Nina Brink de kans om met voorrang op aandelen World Online in te tekenen. Het kostte haar ruim 280.000 euro. En eigenlijk meer.

Het is nu meer dan elf en een half jaar geleden, maar in mijn herinnering was de stemming op dat World Online-feest in het Okura Hotel best positief. Oké, het aandeel World Online had het bij de beursgang een dag eerder niet zo goed gedaan, maar dat zou nog komen. Dachten we toen.

Dat had ook te maken met de sfeer in die tijd. Het kon gewoonweg niet fout gaan met internet-

aandelen. We hadden een paar maanden eerder de beursgang van Terra Networks in Spanje meegeemaakt. Dat aandeel ging in drie maanden ruim dertien keer over de kop. En ook World Online leek een loterij zonder nieten. Je probeerde gewoon zoveel mogelijk aandelen te pakken te krijgen. Prospectus lezen? Ik geloof niet dat ik het boekwerk ooit heb mogen ontvangen. Ik heb er overigens ook niet om gevraagd. Nina Brink [tegenwoordig Storms,

"NINA BRINK WAS MIJN BUURVROUW. JA, WE WAREN VRIENDINNEN"

red.] was mijn buurvrouw in Amsterdam. We deden veel dingen samen. Ja, we waren vriendinnen. Daarom mocht ik ook meedoen aan het Friends and Family Program, waardoor ik met voorrang aandelen kon krijgen. Uiteindelijk werden mij 6544 aandelen toebedeeld. Dat is minder dan ik eigenlijk had gewild. Toen was dat een tegenvaller, nu ben ik er blij om.

Ten tijde van dat feest in het Okura dacht iedereen dat de grote koerssprong nog wel zou komen,

WIE IS...

CHRISTINE KROONENBERG

De weduwe van vastgoedmagnaat Jaap Kroonenberg is één van de ongeveer 12.000 gedupeerde World Online-beleggers die zich hebben aangesloten bij de VEB. De afwikkeling van de schikking die is bereikt voor beleggers is nu in volle gang.

maar die kwam dus niet. En dan ga je twijfelen: moet ik ze verkopen of blijven zitten? Nina en de mensen om haar heen adviseerden ons om de aandelen te houden. Het resultaat is bekend, ik ben mijn geld kwijt. En dat niet alleen, ook mensen in mijn omgeving heb ik toen aangeraden om hun geld in de aandelen te steken. Eén van mijn broers heeft op mijn advies flink ingekocht. Toen de aandelen waardeeloos bleken, moest ik hem financieel ondersteunen.

De vriendschap met Nina is door de hele kwestie aangetast. We hebben er destijds uitgebreid over

gesproken. We gaan nu gewoon als burens met elkaar om. We groeten elkaar nog steeds vriendelijk.

Ik heb respect voor de actie van de VEB. Dat ze de zaak voor ons gedupeerden gewonnen hebben van de banken, want die zaten natuurlijk helemaal fout. Waarschijnlijk had Nina zich goed ingedekt tegen claims. Maar tegen imago-schade bestaat geen verdediging. Ik wacht nu op compensatie uit de VEB-schikking. Beleggen in aandelen doe ik sindsdien nauwelijks meer. Ik stop het liever in pandjes. Dan heb je in ieder geval de stenen nog als het fout gaat."

"IK KREEG MINDER AANDELEN TOEBEDEELD DAN IK HAD GEWILD. TOEN WAS DAT EEN TEGENVALLER"

CASH EN CARRY

door Wouter Weijand

Vrolijk word je niet als je terugdenkt aan dit soort supermarkten: er heerste armoede, dat was snel duidelijk, maar de spullen waren dan ook bijna gratis en dat scheelde weer. Die Cash en Carry lijkt vandaag de dag nog het meest op de ECB. Wat gaan we nou krijgen, roept u uit? De ECB?

Precies, want zo gedraagt zich thans onze voornaamste monetaire instelling: er heerst financiële armoede in Europa: banken knijpen 'm, maar knijpen ook elkaar af. De komende jaren moeten zij honderden miljarden aan obligaties aflossen en herfinancieren. Wie gaat hun dat geld lenen? Dat geld, dat zij veelal in staatsobligaties van perifere landen hadden gestoken?

De ECB verzoon een list: nee, hoor, aan Quant Easing mogen wij echt niet beginnen, dat zou monetaire heiligschennis zijn: de geldpers, dat is alleen de Amerikanen voorbehouden. En eindeloos staatsschulden opkopen, dat mag ook niet: onze interventies zullen beperkt blijven...maar groot genoeg natuurlijk om de 'bond vigilantes' onder de duim te houden, dat weer wel.

Maar als we in plaats van driemaands geld driejaars geld tegen 1 procent ter beschikking stellen, dan hebben we in één klap de financieringsbehoefte van het Europese bankwezen voor jaren zeker gesteld? En zo geschiedde: de grootste monetaire versoepeling uit de Europese geschiedenis werd een feit.

Het leek op een soort prijs, waarbij je drie minuten onbeperkt en zo ongeveer gratis mag winkelen in een supermarkt. En met die bijna 500 miljard, die uit deze superbank werd gesleept, kon natuurlijk weer in lokale, hoogrentende staatsobligaties worden belegd: jawel, hij is weer terug, de Carry-trade! Tegen 1 procent lenen en tegen 5-6-7 procent weer uitzetten. Om vervolgens al die staatsobligaties weer in onderpand terug te geven aan diezelfde superbank, onze superlommerd, tegen weer diezelfde cash, hoe is het mogelijk!

Cash en Carry, gratis geld verdienen met als enige risico dat de euro uiteenspat, maar dat is juist wat de ECB met deze maatregel, in de hoop op een selffulfilling prophecy, wil voorkomen. En natuurlijk was er angst en kritiek: dat er zo enorm veel gebruik van deze faciliteit was gemaakt, moest toch wel duiden op armoede, op gebrek aan geld. Maar zou die enorme omvang niet veeleer een teken zijn van optimisme, van hoop op een bak geld te verdienen, met deze superbonanza? Ik houd het daar maar op. Draghi houdt zich nog even van de domme, nee, in naam voert hij een soort Bundesbankbeleid. Maar feitelijk heeft hij al een soort monetaire bazooka uit de kast gehaald, die de liquiditeit en rentabiliteit van het Europese bankwezen een forse injectie geeft.